

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2MCdo/6/2011
Identifikačné číslo spisu:	5809201312
Dátum vydania rozhodnutia:	26.04.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:5809201312.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne E. D., bývajúcej v X., proti žalovanému E. D.i, bývajúcemu v X., zastúpenému JUDr. Petrom Vévurkom, advokátom v Námestove, Štefánikova 269/24, o vylúčenie manžela z užívacieho práva k bytu, vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 7 C 25/2009, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 22. júna 2010 sp. zn. 5 Co 166/2010, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Žiline z 22. júna 2010 sp. zn. 5 Co 166/2010 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Námestovo rozsudkom z 15. februára 2010 č.k. 7 C 25/2009-92 v spojení s opravným uznesením z 8. decembra 2010 č. k. 7 C 25/2009-123 a opravným uznesením zo 4. februára 2011 č.k. 7 C 25/2009-132 vylúčil žalovaného z užívania bytu č. XX, nachádzajúceho sa na 5. poschodí vo vchode č. 4 bytového domu súpisné číslo 330, ktorý je postavený na pozemku parc. č. 603/1 v katastrálnom území X., zapísaný Správou katastra Námestovo na LV č. XXXX, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobkyne a žalovaného. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Námestovo súdny poplatok 99,50 € a trovy konania štátu 3,80 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný bol uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Z výsluchu svedkyne J. O. vyplynulo, že medzi účastníkmi konania bol dlhodobý konflikt a žalobkyňa správanie žalovaného vnímala ako nadmerne žiarlivé. Súd považoval správanie žalovaného za psychické a fyzické násilie. Tieto skutočnosti boli dôvodom, prečo sa ďalšie spolužitie žalobkyne so žalovaným stalo v spoločnom byte už neznesiteľné a prečo opustila spoločnú domácnosť. Na základe uvedeného súd žalobe s poukazom na § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyhovel. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. O náhrade trov štátu súd rozhodol podľa § 148 ods. 1 O.s.p. a o povinnosti zaplatiť súdny poplatok podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Krajský súd v Žiline uznesením z 22. júna 2010 sp. zn. 5 Co 166/2010 odvolanie žalovaného odmietol. Zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že z doručenky založenej v spise preukazujúcej prevzatie rozsudku okresného súdu právny zástupcom žalovaného bolo nepochybne zistené, že právny zástupca žalovaného rozsudok okresného súdu do vlastných rúk prevzal 17. marca 2010. Odvolanie proti rozsudku okresného súdu bolo podané osobne 6. apríla 2010. Účastníci konania boli riadne poučení, že proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Námestovo ku Krajskému súdu v Žiline. Lehota na podanie odvolania začala žalovanému plynúť nasledujúci deň od doručenia rozhodnutia, t.j. 18. marca 2010 a uplynula 1. apríla 2010. V zmysle § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odvolací súd odmietol odvolanie žalovaného ako oneskorene podané. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal na podnet žalovaného mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že v danej veci v konaní pred odvolacím súdom došlo k vade podľa § 237 písm. f/ O.s.p., keď odmietnutím odvolania žalovaného mu odvolací súd odňal možnosť konať pred súdom. Odvolací súd sa neriadil ustanoveniami § 57, § 201, § 204 ods. 1, § 205 ods. 1 a 3, § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Rozsudok okresného súdu bol právnomu zástupcovi žalovaného doručený vo štvrtok 18. marca 2010 na pošte v J. ako to vyplýva z doručenky nachádzajúcej sa v súdnom spise (č.1. 9 4 spisu). Zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania s poukazom na ustanovenie § 57 ods. 1 O.s.p. začala plynúť v piatok 19. marca 2010. Pätnásty deň lehoty na podanie odvolania pripadol na 2. apríl 2010, ktorým však bol sviatok - Veľký piatok. Najbližším nasledujúcim pracovným dňom po veľkonočných sviatkoch bol v zmysle ustanovenia § 57 ods. 2 O.s.p. až utorok 6. apríl 2010. Právny zástupca žalovaného, ale aj sám žalovaný, podali odvolania na Okresnom súde Námestovo osobne 6. apríla 2010. Odvolanie bolo teda podané v zákonom stanovenej lehote a nebol dôvod na jeho odmietnutie.

Žalobkyňa a ani žalovaný sa k mimoriadnemu dovolaniu písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný na konanie o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že mimoriadne dovolanie podal včas (§ 243g O.s.p.) na podnet žalovaného generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je opodstatnené.

V zmysle § 243f ods. 1 O.s.p. môže byť mimoriadne dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne právne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom mimoriadneho dovolania, ale i v mimoriadnom dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako boli v mimoriadnom dovolaní označené, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Vzhľadom na obsah mimoriadneho dovolania ako aj na zákonnú povinnosť (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na posúdenie dovolacích dôvodov uvedených výslovne v mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky, ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide vždy vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v

tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Vady v zmysle § 237 písm. a/ až e/, g/ O.s.p. generálny prokurátor Slovenskej republiky nenamietal a tieto neboli zistené ani dovolacím súdom.

Generálny prokurátor namietal vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., ktorú videl v tom, že odvolací súd odmietol odvolanie žalovaného ako oneskorene podané, hoci na to neboli splnené podmienky.

Pod odňatím možnosti účastníka konať pred súdom treba rozumieť taký závadný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. O takýto vadný postup súdu ide aj v prípade, ak odvolací súd nesprávne odmietne odvolanie ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.).

Podľa § 204 ods. 1 O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 57 ods. 1 O.s.p. do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

Podľa § 57 ods. 2 O.s.p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Skutočnosť, že právny zástupca žalovaného prevzal prvostupňové rozhodnutie 18. marca 2010 (keďže dátum na doručke a ani odtlačok pečiatky pošty nie je čitateľný) bolo potvrdené Slovenskou poštou, a.s. a to listom z 12. apríla 2012 zn. 1297/2012-ORP-ODD ako aj pripojenou fotokópiu „z dodávacej knihy doručovateľa“, z ktorých nepochybne vyplýva, že E. L. prevzal zásielku K. SK (t.j. rozsudok súdu prvého stupňa) osobne 18. marca 2010 na pošte v J.. Zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania plynula teda od 19. marca 2010 a uplynula s poukazom na vyššie citované ustanovenie § 204 ods. 1, § 57 ods. 1 a 2 O.s.p. dňa 6. apríla 2010 (utorok), keďže 2. apríl 2010 pripadol na Veľký piatok a najbližší pracovný deň bol až utorok 6. apríl 2010. Dňa 6. apríla 2010 žalovaný a zároveň aj jeho právny zástupca podali odvolanie na súde prvého stupňa osobne, t.j. v zákonom stanovenej lehote.

Odvolací súd tým, že odvolanie žalovaného v danom prípade odmietol ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p., hoci podmienky pre tento postup neboli splnené, odňal mu možnosť pred súdom konať (§ 243f ods. 1 písm. a/ O.s.p., § 237 písm. f/ O.s.p.). Uvedená skutočnosť, že došlo v konaní k procesnej vade podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne.

Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 1 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243i ods. 2 v spojení s § 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.